

Pistes per viure i creure en temps de crisi: Àngel de Arriba

Dv, 22/08/2014 per La puntada

[La puntada](#)

(Àngel de Arriba) Vaig formar una petita empresa, el 2007, quan començava la crisi. Vam créixer i rebíem força comandes, fins que vam deixar de cobrar. Els nostres clients eren empreses privades i institucions públiques. Fèiem una tasca de formació de comercials, i d'organització d'actes. Va arribar un punt que els retards per cobrar eren tan grans que vam haver de plegar. I es va tancar el 2011.

Fins aquell moment em guanyava la vida com a professional, amb un cert èxit, i el pas a l'atur, amb més de 50 anys, va significar un cop gran. Fins que em vaig animar a escriure un llibre, amb el títol d'Atur i fe. Això m'ha animat i m'ha obert noves possibilitats. A partir de la meva experiència, us ofereixo avui cinc pistes per viure la crisi.

No perdís la fe

El primer que ens plantejem quan ens quedem sense feina és: ¿per què a mi? ¿què ha passat? Et sents abandonat i deixes de creure. Vull remarcar la importància de la fe en Déu per sortir d'aquests grans problemes, no solament de l'atur, sinó dels problemes del dia a dia. Jo intento donar testimoni que gràcies a la meva fe en Déu tinc forces per aixecar-me cada dia, per continuar cercant feina, per donar suport a la meva família, per lluitar amb els meus valors cristians i sobretot per donar gràcies a la vida.

En el moment de perdre la feina, vaig tenir al costat dues persones molt important, per mi a nivell espiritual. Per un costat, el meu fill, que acabava de tornar de la trobada de la JMJ de Madrid i per l'altre, un guia espiritual que jo vaig trobar en el veí convent de caputxins. Normalment ens trobem molt perduts. No sabem què passa. Jo aconsello buscar la fe a la gent que no en té o l'ha perduda, i buscar-la vol dir obrir el cor. I obrir el cor vol dir intentar retrobar Jesús.

Mai no t'aturis

Teresa de Calcuta deia: "Quan no puguis córrer, trota; quan no puguis trotar, camina; quan no puguis caminar, fes servir el bastó; però mai no t'aturis". Aquesta frase em porta a reflexionar de cara als aturats que normalment estan inscrits a l'INEM. Perquè la paraula "aturat" per mi és molt lletja. Si t'atures, estàs perdut perquè justament has de fer el contrari. Has d'estar en moviment. Cal motivació i superació personal. Jo he passat de ser un petit empresari a escriure un llibre, a

fundar un grup de creixement personal i espiritual juntament amb Mn. Xavier Morlans que es diu “Nous vincles” per a famílies i aturats i estic fent programes de ràdio, etc. No pareu, no us atureu, estigueu en moviment, perquè us enriquirà.

No t'allunyis de la família i els amics

Quan parlo de família parlo de la família més directa. La meva experiència personal és bona. La família mai no es podrà posar en el vostre lloc. Mai. És com quan algú ve i es queixa de mal de queixal. Ho pots comprendre, però el qui pateix el mal de queixal és l'altre. Per això és important la proximitat i el viure les dificultats junts.

Consolidar la parella

He d'agrair a la meva dona tot l'esforç que està realitzant per mantenir-me viu. El dia que vaig arribar a casa i els vaig dir que volia escriure un llibre, el suport i la confiança van ser totals. Arran de la problemàtica de l'atur s'estan produint molts trencaments de matrimonis justament perquè no hi aquesta força cristiana, per al bo i dolent. Són moments molt complicats, de cert estrès en què sovint no estàs per dialogar, per parlar, per comprendre. Però si la parella en aquest sentit et dona suport, el mateix problema de l'atur es viu de forma molt diferent.

Perdó

Perdoneu, de veritat i de tot cor, a tots els qui creieu que us han fet mal: la societat, la família, els amics... En el perdó és on està la gràcia de Déu. En el moment que sigueu capaços de perdonar, us sentireu lliures. És que en aquests moments d'atur es produeix tot el contrari: baralles, enveges... que poden acabar fent-nos viure l'odi en lloc de l'amor.

Voldria acabar amb una dita de Francesc d'Assís: Jo necessito poques coses, i el poc que necessito el necessito poc.

Intervenció feta a la taula rodona impulsada pel Grup de Sensibilització Social de Vilanova i la Geltrú amb les parròquies de la ciutat i l'equip de Pastoral Obrera el passat 8 d'abril. El tema: Pistes per viure i creure en temps de crisi, amb uns ponents d'excepció: Àngel de Arriba, emprenedor i aturat, Josep M. Soler, abat de Montserrat i Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu. Moderava Núria Mañé, editoria.

(Publicat al número 12 del butlletí [Crit Solidari](#), de l'equip de pastoral obrera del bisbat de Sant Feliu)